

הנדון: בקשה לסיוע במימון שכ"ל לתואר ראשון

לכל מאן דבעי שלום רב,

שמי איריס אברהם ת"ז 032482218 בת 31 יוצאת העדה האתיופית.

הנני סטודנטית לחינוך ומשאבי אנוש שנה שנייה במכללת אחווה.

כיום אני עוסקת בתחום ההוראה במעון צופיה. אני מחנכת כיתה של 12 נערות

מקסימות אותן אני מלווה יד ביד אל האהבה עצמית, השיקום וההצלחה.

הנני עוסקת בתחום החינוך מזה שש שנים. את שלושת השנים הראשונות

בתחום השקעתי באהבה, סבלנות, כבוד והכלה בבית אקשטיין באשדוד, בו

הועסקתי כמדריכה למבוגרים בעלי צרכים מיוחדים ולאחר מכן קודמתי לרכזת

תעסוקה. כעבור 3 שנים המקום נסגר, אך אהבתי לתחום לא משה ולכן

המשכתי את דרכי כמדריכה לנערות בסיכוי, במעון צופה ולימים קודמתי

למחנכת כיתה.

אבי נפטר בהיותי ילדה קטנה, דבר אשר הביא את משפחתי לקשיים כלכליים

חמורים. אימי אשר לא ידעה קרוא וכתוב ואף לדבר עברית בקושי ידעה,

נאלצה לגדל 4 ילדים בכוחות עצמה.

הסיטואציה בה חיינו אני ומשפחתי גרמה לי לבחור במשפחה ולכן נרתמתי

לעזרה והתחלתי לעבוד בגיל 14.

באוקטובר 2014 ביום בהיר אחד, אימי שהיתה כל עולמי, האמא שבשבילה

נתתי את חיי וכל יכולתי, נפלה ונפטרה מדום לב. ביום בהיר אחד, אימי

נעלמה לי כלא הייתה. נותרתי שבורה ויתומה מאב ואם.

קולה של אימי תמיד הדהד בראשי "יום יבוא ואת תצליחי ילדה שלי את חזקה"

הקול שבלעדיו לא הייתי מוצאת את הכוח לבחור בחיים, בחיים בשביל עצמי

בפעם הראשונה בחיי, וכך, מבלי לתת לשום דבר לעמוד בדרכי, בחרתי

להשקיע את כל חסכונותי בפסיכולוגים ומטפלים הוליסטים בכדי לעמוד שוב

על רגליי, לאחות את השברים ולהרים את הראש, למרות הכאב והבדידות.

הנדון: בקשה לסיוע במימון שכ"ל לתואר ראשון

לאחר שהצלחתי להתרומם, החלטתי להקשיב למה שאימי היקרה תמיד אמרה ומאותו הרגע השתנה עולמי. בלי לחשוב פעמיים ובידיעה כי תחום החינוך זה העתיד שלי, נרשמתי ללימודי מכינה קדם אקדמית על אף שלא ידעתי מהיכן אגייס את הכסף, הרי חסכוניות כבר אין לי, אך מקום לדאגה לא נותר לי את כל כוחותיי השקעתי בהצלחה שלי. וכך עברו שלושת חודשי המכינה בהצלחה. משם המשכתי ללימודי התואר, שגם אותם אני משלמת בכוחות עצמי, באמצעות הלוואות מחברים טובים ועוד מעט מהאחים.

כיום לאור כל ההלוואות, תשלומי שכר הדירה וההוצאות השוטפות, אין באפשרותי להמשיך את לימודי בשנה הבאה. אין לי עוד אנשים להלוות מהם שלא לדבר על אלו שכבר לקחתי מהם.

אני פונה אליכם בכל לשון של בקשה תעזרו לי לממש את הפוטנציאל שלי ולהגיע להצלחה. בתור מחנכת כיתה אני חייבת את התואר כדי לשמור על המשרה הנוכחית שבלעדיה אין לי אפשרות קיום מבחינה כלכלית.

אני מאמינה בעולם טוב יותר, עולם בו אני רוצה לתת את כל כולי לחינוך של היום כדי ליצור מחר טוב יותר. אני יודעת מתוך ניסיון כי בכל מקום בו קיים החושך יש נקודת אור שיכולה למלא חלל שלם. התלמידות שלי הן עולם ומלאו בשבילי. עבורן, עבור הבאות אחריהן, עבור עצמי ובעבור אימי, אני רוצה להצליח ולהיות מודל לחיקוי למשפחתי.

אנא עזרו לי לסיים את התואר בגאווה, שכן ציונים טובים והצלחה בלימודים הם כבר מנת חלקי,

מודה לכם מעמקי נשמתי שהקדשתם מזמנכם והתייחסתם לבקשה שלי.

בכבוד והמון נחישות

איריס אברהם.